

Sygn. akt II Ca 1063/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Nowak
-----------------	----------------

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2018 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. R.

przeciwko R. W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 8 grudnia 2017 roku, sygnatura akt I C 1297/16/S

1) oddala apelację;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Anna Nowak

UZASADNIENIE

Niniejsza sprawa była rozpoznana przez Sąd Rejonowy w postępowaniu uproszczonym. Również Sąd Okręgowy jako Sąd II instancji rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym.

Sąd Odwoławczy nie prowadził postępowania dowodowego, zatem na zasadzie art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku obejmować będzie jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzuty apelacji nie zasługiwały na uwzględnienie.

Bezasadny okazał się zarzut pozwanej dotyczący przedawnienia roszczenia. Apelująca uzasadniając ten zarzut podniosła, że odpis pozwu został doręczony pozwanej na rozprawie w dniu 13 maja 2016 r., wobec czego roszczenie główne w zakresie, w jakim obejmuje okres do dnia 13 maja 2016 r. uległo przedawnieniu. Z powyższym poglądem nie sposób się zgodzić. Otóż z treści art. 123 § 1 pkt 1 k.c. jasno wynika, że bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. W świetle powyższego nie ma znaczenia kiedy odpis pozwu został doręczony stronie

przeciwnej, decydująca jest bowiem data wniesienia pozwu. Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 26 lutego 2015 r., co oznacza, że dochodzone przez powódkę roszczenie obejmujące należności czynszowe za okres od 1 marca 2013 r. do 31 lipca 2013 r. nie uległy przedawnieniu.

Nie doszło również do naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 5 k.c., gdyż nie zachodzą podstawy, aby zarzucić powódce, iż postępuje w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego (określanymi obecnie często jako zasady słuszności) i dlatego powinna być traktowana tak, jakby już wyszła poza treść swego prawa, a więc już go nie może dalej wykonywać, co usprawiedliwiłoby odmówienie jej ochrony. Przy stosowaniu art. 5 k.c. trzeba mieć na względzie, że domniemywa się, iż korzystający ze swego prawa czyni to w sposób zgodny z zasadami współżycia społecznego (ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa). Dopiero istnienie szczególnych okoliczności może domniemanie to obalić i pozwolić na zakwalifikowanie określonego zachowania, jako nadużycia prawa, niezasługującego na poparcie z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. Ciężar wykazania tych szczególnych okoliczności spoczywa jednak na osobie (stronie procesu) powołującej się na art. 5 k.c. Okoliczności takich apelująca, w ocenie Sądu Okręgowego, nie udowodniła. Okolicznością bezsporną w rozpoznawanej sprawie było bowiem, że w okresie objętym żądaniem pozwu pozwana korzystała z lokalu, sama też przedłużyła umowę najmu. Biorąc zatem pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy, nie można przyjąć, że dochodzenie przez powódkę roszczeń z umowy najmu, w sytuacji gdy pozwana korzystała z lokalu powódki, stanowi nadużycie prawa. Kwestia ta nie stoi w sprzeczności z jakimikolwiek powszechnie uznanymi wartościami. W trakcie trwania umowy najmu pozwana mogła skorzystać z przysługujących jej uprawnień określonych w przepisach prawa, jednak z nich nie skorzystała.

Uznając apelację za bezzasadną Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł o jej oddaleniu.

O kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto stosownie do jego wyniku, zasądzając od pozwanej na rzecz powódki kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję w oparciu o art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

SSO Anna Nowak